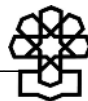

تحليل رقابت‌های انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۲ آمریکا

به نام خدا

فهرست مطالب

۱	چکیده
۱	مقدمه
۲	۱. کارکرد پول در انتخابات
۴	۲. گروه‌های حامی هر کاندیدا
۵	۳. سیاست‌های اعلامی داخلی
۹	۴. سیاست‌های اعلامی حوزه خارجی
۱۴	۵. نظرسنجی‌ها و نتایج احتمالی انتخابات
۱۶	نتیجه‌گیری
۱۷	منابع و مأخذ

تحلیل رقابت‌های انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۲ آمریکا

چکیده

انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا در تاریخ ۱۶ آبان‌ماه (۶ نوامبر) برگزار می‌شود و نتایج آن علاوه‌بر داخل آمریکا بر سیاست‌های کشورهای مختلف جهان نیز مؤثر خواهد بود. کارکرد پول در این انتخابات، گروه‌های حامی هر کاندیدا، سیاست‌های دو کاندیدا در عرصه داخل و خارج، هر کاندیدا از منظر منافع ملی جمهوری اسلامی و پیش‌بینی نتایج انتخابات در این نوشتار مورد توجه قرار گرفته است.

در حمایت همه‌جانبه از رژیم صهیونیستی و افزایش فشار بر ایران برای دست کشیدن از حقوقش فصل مشترک این دو کاندیدا است. این تشابه در دیگر مسائل سیاست خارجی آمریکا نیز قابل مشاهده است. تفاوت مهم دو کاندیدا در دو رویکرد همکاری‌جویانه اوپاما با متحدان آمریکا و عملکرد یک‌جانبه‌گرایانه رامنی در عرصه بین‌المللی است.

مقدمه

انتخابات ریاست‌جمهوری و کنگره ایالات متحده در تاریخ ۱۶ آبان‌ماه (۶ نوامبر) برگزار می‌شود. در این انتخابات علاوه‌بر تعیین سکان‌دار کاخ سفید در چهار سال آینده، تمام اعضای مجلس نمایندگان و یک‌سوم اعضای سنا هم مشخص می‌شوند.

نوع نظام سیاسی آمریکا و اهمیت کاخ سفید به عنوان تعیین کننده سیاست‌های نظامی، دفاعی، اقتصادی و حوزه سیاست خارجی باعث می‌شود تا این انتخابات با دقت بیشتری رصد شود. در این نوشتار علاوه بر توضیح مختصر وضعیت رقابت‌های انتخاباتی، سعی می‌شود تا وضعیت مطلوب برای جمهوری اسلامی نیز تشریح شود. به همین منظور ابتدا به کارکرد پول در انتخابات آمریکا پرداخته می‌شود. سپس، گروه‌های حامی هر کاندیدا بررسی می‌شود تا براساس آن، سیاست‌های احتمالی هر کدام مشخص گردد. سیاست‌های اعلامی داخلی و خارجی هر کاندیدا بخش دیگری از این تحقیق را دربر می‌گیرد. پیش‌بینی وضعیت انتخاباتی تا زمان نگارش، بخش دیگر این نوشتار است. سیاست‌های هر کاندیدا از منظر منافع ملی جمهوری اسلامی ایران نیز بررسی می‌شود. در نهایت نیز نتیجه مطالب مطرح شده بیان خواهد شد.

۱. کارکرد پول در انتخابات

برای درک صحیح سیاست‌ها و فرآیند انتخابات در نظام سیاسی ایالات متحده باید به هزینه‌های انتخابات و میزان صرف پول در آن توجه کرد. بررسی میزان هزینه صورت‌گرفته از سوی گروه‌های مختلف در انتخابات نشان می‌دهد که چرا سیاست‌های ایالات متحده بدین‌گونه تنظیم می‌شود.

در تاریخ برگزاری انتخابات در آمریکا، انتخابات سال ۲۰۰۸ که در آن آقای اوباما به عنوان رئیس‌جمهور انتخاب شد، پرهزینه‌ترین انتخابات بوده است. در آن سال اوباما برای انتخاب شدن، ۷۷۸ میلیون دلار هزینه کرد. مجموع هزینه انتخابات

(که شامل هزینه انتخابات کنگره هم می‌شود) در آن سال بالغ بر ۵/۳ میلیارد دلار شد. در انتخابات سال ۲۰۱۲ تاکنون بیش از ۶ میلیارد دلار هزینه صرف شده است و پیش‌بینی این است که این رقم به ۷ میلیارد دلار نزدیک شود.^۱

تا ۲۵ اکتبر (که آمار رسمی ماهیانه انتخابات منتشر شد) اوپاما ۱,۰۷۶ میلیون دلار کمک جمع‌آوری کرده بود و رامنی ۱,۱۲۵ میلیون دلار. از این میزان کمک جمع‌آوری شده، اوپاما ۸۸۷ میلیون دلار را هزینه کرده بود و میت رامنی ۷۷۷ میلیون دلار.^۲ این آمار نشان از جلو افتادن رامنی در تهیه پول برای تبلیغات انتخاباتی دارد. ازسوی دیگر در ماه انتهایی، رامنی به جهت پول بیشتر و هزینه‌کرد کمتر، امکان بیشتری برای انجام تبلیغات دارد که می‌تواند در پیشبرد اهدافش مؤثر باشد. قابل توجه است که بیشتر این پول صرف تبلیغات رسانه‌ای می‌شود. ممکن است هزینه یک پیام تبلیغاتی در یک رسانه معتبر از چند میلیون دلار نیز فراتر رود.

نکته دوم درباره دلیل عدم توجه به خواست طبقات ضعیف است. چنین هزینه سرسام‌آوری را فقط گروه‌های بزرگ و سرمایه‌داران می‌توانند فراهم کنند و به همین جهت است که خواسته‌های گروه‌هایی مانند اشغال‌وال‌استریت و جنبش ۹۹ درصدی در تبلیغات انتخاباتی جایی ندارد. ساختار انتخابات و رسیدن به پست سیاسی در آمریکا به‌گونه‌ای است که پول در آن مهمترین جایگاه را دارد. به همین جهت است که نمایندگان مجلس نمایندگان در دو سال دوره نمایندگی‌شان بیشتر به دنبال تأمین منابع شرکت در انتخابات آتی هستند و همین مسئله در مورد نمایندگان سنا نیز صادق است.

---

1. "Estimated Costs of 2012 Campaign", Public Radio International (PRI), 2012.

2. "2012 Presidential Campaign Finance explorer", Washington Post, 2012.

سیاست‌های اعلامی در ایالات متحده را نیز بر همین اساس باید تحلیل کرد. نکته سوم درباره منشأ این پول‌هاست. بیشتر پول اواما از کمک‌کننده‌های خرد جمع‌آوری شده است. شاید به همین دلیل باشد که او در نزدیک نشان دادن خود به طبقات متوسط و معمولی جامعه اصرار دارد، اما در مقابل، بیشتر پول رامنمی از طریق سرمایه‌داران کلان فراهم شده است. حمایت رامنمی از طبقه ثروتمند نیز در همین چارچوب است. بسیاری از سیاست‌های اعلامی کاندیداهای ریاست‌جمهوری را می‌توان براساس همین گروه‌های حامی و میزان کمک دریافتی از هرکدام تحلیل کرد. در بسیاری موارد با شناخت منشأ پول‌های دریافت شده توسط تیم انتخاباتی هر کاندیدا می‌توان سیاست‌های او را پیش‌بینی کرد.

۲. گروه‌های حامی هر کاندیدا

با توجه به نوع نظام انتخاباتی آمریکا، می‌توان براساس گروه‌هایی که از هر کاندیدا حمایت کرده‌اند، نوع سیاست‌های احتمالی هر کاندیدا را پس از انتخاب شدن حدس زد، البته در ابتدا توضیح دو مسئله ضروری است. نخست اینکه، منظور از حمایت در اینجا، فراهم کردن پول برای کارزار انتخاباتی است. دوم اینکه، بیشتر این گروه‌ها از هر دو کاندیدا حمایت کرده‌اند و منظور از حمایت بیشتر از یک کاندیدا، تفاضل بیش از ۱۰ درصد حمایت مالی نسبت به رقیب آن است.

صنایع ارتباطی، کارگران، قشر تحصیلکرده، وکلا و لابی‌گران حرفه‌ای از اواما حمایت کرده‌اند. در مقابل این حمایت باید به تلاش اواما برای حفظ جایگاه فیس‌بوک

و توثیتر، افزایش مالیات ثروتمندان، نوع تحصیلات و سابقه او در کنگره و همچنین خواستگاه طبقاتی او به عنوان مهاجری که توانسته با تلاش شخصی به جایگاه بالایی اداری در آمریکا دست یابد، توجه داشت.^۱

در مقابل، گروه‌های نفتی، صنایع نظامی و تسلیحاتی و صنایع حمل‌ونقل از رامنای حمایت کرده‌اند. کوبیدن بر طبل سیاست‌های یک‌جانبه‌گرا، تقویت بنیان‌های نظامی ارتش آمریکا و افزایش بودجه نظامی، افزایش مجوزهای استخراج نفت در آمریکا و سیاست‌های این‌چنینی از سوی تیم تبلیغاتی رامنای می‌تواند متأثر از همین طیف‌بندی حامیان انتخاباتی او باشد.

۳. سیاست‌های اعلامی داخلی

تفاوت سیاست‌های اعلامی دو کاندیدا در بخش سیاست داخلی و خارجی قابل مشاهده است، اما در انتخابات جاری، مسائل داخلی و به‌خصوص اقتصاد بحران‌زده آمریکا، اساس تبلیغات و برنامه‌های هر کاندیدا را شکل می‌دهد. نکته مهم درخصوص مسائل داخلی، ریشه راه‌حل‌ها در سابقه حزبی و برنامه‌های هرکدام از دو کاندیداست، البته چون برنامه مشخص و قابل قبولی برای برون‌رفت از این چالش اساسی در حوزه مسائل داخلی وجود ندارد، هر دو کاندیدا بیشتر تلاش خود را صرف تخریب حریف و نقد او کرده‌اند و کمتر به برنامه‌های خودشان می‌پردازند. در سیاست داخلی چند موضوع اصلی مورد مناقشه عبارتند از:

1. CNN, 2012.

۱-۳. مالیات‌ها

در حوزه مالیات‌ها، رامنی معتقد به احیای طرح بخشودگی مالیاتی ۵ درصد ثروتمند جامعه آمریکاست و استدلال می‌کند که این امر منجر به جذب سرمایه‌های داخلی و خارجی و ایجاد اشتغال می‌شود. در مقابل اوباما معتقد است که از این افراد باید مالیات بیشتری اخذ شود تا علاوه بر عدالت اجتماعی، کسری بودجه و بدهی عظیم آمریکا اندکی کاهش یابد. طبق آخرین آمار اعلام شده، هنوز کسری بودجه آمریکا بیشتر از یک تریلیون دلار است. این دو استدلال به جایگاه حامیان هرکدام از دو کاندیدا برمی‌گردد. بیشتر ثروتمندان آمریکا از رامنی حمایت کرده‌اند و اوباما در مقابل توانسته حمایت بیشتری را از طبقه متوسط جلب کند. به همین جهت است که رامنی بر کاهش مالیات طبقه ثروتمند تأکید دارد و اوباما سعی دارد تا بدین طریق به طبقه متوسط کمک کند. به عنوان مقایسه قابل توجه است که در بودجه سال آینده کشور فرانسه، مالیات برای طبقه ثروتمند با درآمد بالای یک میلیون یورو به بیش از ۷۰ درصد می‌رسد و می‌توان این مسئله را با بخشودگی مالیاتی آمریکا مقایسه کرد.^۱

۲-۳. بودجه آمریکا

دومین موضوع مورد بحث در حوزه داخلی، بودجه است. کسری بودجه آمریکا به بحرانی جدی در حوزه مسائل مالی و اقتصادی تبدیل شده است و هر دو حزب در ضرورت کاهش آن با هم موافق هستند. اوباما در بحث کاهش کسری بودجه سعی

---

1. "How the Presidential Campaign Spending Money", Washington Post, 2012.

کرد تا ازسویی با کاهش بودجه نظامی، از میزان کسری بودجه آمریکا بکاهد و ازسوی دیگر با افزایش بودجه‌های عمومی، بهداشتی و آموزشی به رفاه عمومی کمک کند. رامنی در مقابل معتقد است که بودجه ارتش و پنتاگون باید افزایش یابد تا اجرای سیاست‌های آمریکا با مشکل مواجه نشود. تأکید بر سیاست‌های سخت و لزوم پیگیری قدرت یک‌جانبه آمریکا در همین راستا قرار می‌گیرد. در مقابل دولت نباید وارد حوزه خدمات عمومی و اجتماعی شود و انجام این اقدامات را به بخش خصوصی واگذار نماید.

۳-۳. بیمه اجتماعی و سایر اقدامات رفاهی

اصلی‌ترین شعار اوباما در حوزه سیاست داخلی، تلاش برای ایجاد نظام کشوری تأمین اجتماعی و بیمه همگانی بود. آمریکا مهم‌ترین کشور در حوزه کشورهای پیشرفته است که از یک نظام تأمین اجتماعی ملی بی‌بهره است و به همین جهت بسیاری از جمعیت آمریکا تحت پوشش هیچ بیمه‌ای نیستند. طرح نظام بیمه‌ای اوباما چندان موفق نبود و رامنی تأکید دارد که همین اقدامات انجام شده نیز باید لغو گردد. طرح دیگر اوباما، تلاش برای استخدام بیشتر معلمان و پرستاران برای بهبود وضعیت معیشتی آنها بود. رامنی با صراحت از این اقدامات اوباما در مناظرات انتقاد کرد و گفت که برای اقتصاد باید فکر اساسی کرد و این‌گونه رفتارها، فایده‌ای نخواهد داشت.^۱

درمجموع، رامنی معتقد به عدم دخالت دولت در مسائل اجتماعی و کاهش تصدیگری دولت است و اقدامات اجتماعی را مربوط به بخش خصوصی می‌داند. این نگاه معتقد به

---

1. Washington Post, 2012.

کوچک شدن بیشتر دولت و کاهش مالیات برای مصرف در حوزه داخلی است.

۳-۴. وضعیت اقتصادی آمریکا

مهمترین موضوع تبلیغات ریاست جمهوری، وضعیت اقتصادی آمریکا و به عبارت دیگر نقد عملکرد اقتصادی او باماست. رامنی در مناظره دوم نیز تأکید کرد که او بامای زمانی که ریاست جمهوری را تحویل گرفت نرخ بیکاری حدود ۷ درصد بود و الان به بالای ۸ درصد رسیده است. او بامای در مقابل تأکید داشت که او پس از ۴ سال توانسته است بر معضلات باقی مانده از زمان بوش فائق آید و کاهش آمار بیکاری از ۹/۶ به حدود ۸ درصد نشان از همین امر دارد و باید همین سیاست‌ها ادامه یابد. بیکاری و به خصوص بیکاری تحصیل کرده‌ها در آمریکا به یکی از دغدغه‌های جدی مردم تبدیل شده است. رامنی اعلام کرد که اکنون بیش از ۲۳ میلیون آمریکایی از یافتن شغل مورد نظر خود ناتوانند. او بامای با حمله متقابل، سیاست‌های جمهوری خواهان را علت این وضعیت دانسته و رامنی را به بوش شبیه می‌داند.

میزان بدهی سرسام آور بیش از ۱۶ تریلیون دلاری نیز شامل همین استدلال می‌شود. رامنی با حمله به او بامای در مناظره سوم اظهار داشت که بدهی آمریکا در زمان روی کار آمدن او بامای حدود ۱۰ هزار میلیارد دلار بود و اکنون بیش از ۱۶ هزار میلیارد دلار است. اگر همین وضعیت ادامه پیدا کند، جایگاه و اعتبار آمریکا در عرصه بین‌المللی مورد خدشه واقع می‌شود. او بامای نیز استدلال فوق را دوباره مطرح می‌کند.^۱

---

1. CNN, 2012.

۴. سیاست‌های اعلامی حوزه خارجی

در حوزه سیاست خارجی دو کاندیدا سعی به اعلام برنامه‌های خود داشتند. لازم به تأکید مجدد است که با توجه به وضعیت داخلی و اوضاع اقتصادی، سیاست خارجی در این انتخابات اولویت اصلی نیست. با توجه به اینکه کاندیداها درخصوص سیاست داخلی طرحی که بهبودبخش وضعیت کنونی باشد، در دست ندارند، سعی دارند تا با شعارهای سیاست خارجی، تبلیغات خود را پربارتر کنند. درخصوص سیاست‌های اعلامی در حوزه خارجی دو نکته قابل توجه است: نخست اینکه، سیاست‌های دو کاندیدا در بسیاری موارد تفاوت جدی ندارد. دوم اینکه، سیاست‌های اعلامی هر کاندیدا را باید براساس گروه‌های حمایت‌کننده از او و همچنین خواست مردم در مسائل خارجی تحلیل کرد. در ادامه مهمترین تفاوت‌های دو کاندیدا در حوزه سیاست خارجی بررسی می‌شود.

۴-۱. خاورمیانه و بیداری اسلامی

درباره بیداری اسلامی، مواضع دو کاندیدا که در مناظره سوم هم مجدداً بیان شد، حاکی از این حقیقت بود که آمریکا انتظار وقوع تحولات عمیق به این شکل را در کشورهای متحدش در خاورمیانه نداشته است. همچنین مواضع ایالات متحده ازسوی هر دو کاندیدا، تلاشی برای «مدیریت وضعیت» جدید شناخته شد. رامنی، اوپاما را متهم کرد که در حمایت از منافع آمریکا در منطقه حساس خاورمیانه جدیت لازم را ندارد. سیاست‌های اوپاما به‌جای اثربخش بودن، باعث شده تا حمله به سفارتخانه‌های

آمریکا در کل این منطقه، حالت عادی به‌خود گیرد و نفرت مردم از آمریکا روز به روز بیشتر شود. کشته شدن سفیر آمریکا در لیبی مظهر این مسئله است. در مقابل او باما متعلق به جریانی است که از لزوم همکاری بین‌المللی و ایجاد ائتلاف برای حل مشکلات خارجی و کاهش هزینه‌های آمریکا سخن می‌گوید. او سیاست خود در خاورمیانه را نیز بر همین اساس توضیح می‌دهد.

۲-۴. حمایت از رژیم صهیونیستی

دومین موضوع مطرح شده در مواضع سیاست خارجی دو کاندیدا، حمایت از اسرائیل است. نکته قابل توجه در این خصوص، اصرار هر دو کاندیدا برای جدی نشان دادن خود در حمایت از رژیم صهیونیستی است. در مناظره سوم نیز هر دو کاندیدا به صراحت این مسئله را اعلام کردند. امنیت اسرائیل خط قرمز هر دو کاندیدا در سیاست خارجی خاورمیانه‌ای آمریکا اعلام شد. او باما اعلام کرد که تا او رئیس‌جمهور آمریکا باشد، سیاست حمایت از اسرائیل ادامه خواهد داشت و امنیت اسرائیل، امنیت آمریکا تلقی خواهد شد. در مقابل، رامنی با تأکید بر ناکارآمدی سیاست‌های منطقه‌ای او باما، او را متهم کرد که اسرائیل را در خطر جدی قرار داده است. فشار بر اسرائیل در راستای کاهش تنش میان این رژیم و فلسطینی‌ها و مسئله پایتختی قدس شریف نکات دیگر این مسئله است. در مجموع، رامنی به تیم حاکم بر دولت صهیونیستی نزدیک‌تر است.

۳-۴. سیاست آمریکا در قبال سوریه

درباره موضوع سوریه، هر دو کاندیدا اذعان داشتند که آمریکا باید برای سرنگونی دولت بشار اسد تلاش کند و این مسئله، سیاست خارجی آمریکا در قبال این کشور خواهد بود. رامنی، اواما را متهم می‌کرد که در قبال سوریه جدیت لازم را به خرج نداده و باید حمایت بیشتری از شورشیان در سوریه انجام دهد. او اعلام کرد که در صورت رسیدن به پست ریاست‌جمهوری، به‌گونه‌ای رفتار می‌کند که دولت سوریه با احساس خطر جدی، دست از کشتار مردم بردارد. او همچنین اعلام کرده که سلاح‌های سنگین در اختیار شورشیان سوری قرار می‌دهد تا با استفاده از آنها به مقابله با دولت اسد پردازند. در مقابل، اواما با حمایت از سیاست خود در قبال سوریه، بر رویکرد همکاری‌جویانه با متحدان آمریکا در منطقه تأکید کرده است، سیاستی که ترکیه، رژیم صهیونیستی، قطر و عربستان در آن به ایفای نقش می‌پردازند. او همچنین تأکید کرد که نمی‌خواهد آمریکا را وارد جنگی دیگر در منطقه کند.

۴-۴. سیاست آمریکا در قبال ایران

مهمترین موضوع انتخاباتی کاندیداها در حوزه سیاست خارجی حول محور برنامه هسته‌ای ایران است. در مناظره معاونان دو کاندیدا، هر دو نفر اذعان کردند که ایران مهمترین خطر سیاست خارجی آمریکاست. راهل هر دو نیز مشترک بود. این راهل شامل افزایش فشار بر ایران به‌منظور عقب‌نشینی از مواضع و حقوق خود در موضوع هسته‌ای است. نکته قابل توجه، تأکید جو بایدن بر بی‌اساس بودن خطر جدی

دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای بود. او این امکان را بسیار ضعیف دانست. او همچنین اشاره داشت که در صورت خواست ایران برای ساخت سلاح هسته‌ای به دلیل وجود نظارت آژانس، آمریکایی‌ها متوجه این مسئله خواهند شد، البته مواضع میت رامنی نشان از احتمال وقوع جنگ بر ضد ایران داشت که هم او و هم معاونش به صراحت احتمال وقوع جنگ را تکذیب کردند. دلیل این مسئله را نیز باید در عدم تمایل جامعه داخلی آمریکا برای ورود به هیچ جنگ جدیدی دانست.

در مناظره سیاست خارجی دو کاندیدا نیز، موضوع ایران بسیار پررنگ بود. او باما اعلام کرد که اجازه نخواهد داد تا ایران به سلاح هسته‌ای دست یابد. او اعلام کرد که در چهار سال مدیریتش بر سیاست آمریکا، جمهوری اسلامی را با سخت‌ترین تحریم‌های بین‌المللی مواجه ساخته و اتحادی بین‌المللی را در مقابل برنامه هسته‌ای ایران به وجود آورده است. او اعلام کرد که ایران دو راه دارد: یا باید مذاکره را انتخاب کند و به جامعه بین‌المللی باز گردد و یا باید این فشارها را تحمل نماید. او همچنین برنامه هسته‌ای ایران را بزرگ‌ترین خطر سیاست خارجی آمریکا ندانست و همچنان تروریسم بین‌المللی را مهمترین خطر سیاست خارجی آمریکا معرفی کرد. باید توجه داشت که دستاورد او باما در این موضوع، کشتن بن‌لادن است که او سعی دارد حداکثر بهره‌برداری انتخاباتی را از آن انجام دهد.

در مقابل رامنی بر دو موضوع تأکید داشت. در مسئله هسته‌ای، او اعلام کرد که در دوره ریاست جمهوری او باما، ایران چهار سال به سلاح اتمی نزدیک‌تر شده است. از سوی دیگر، او اقدامات انجام شده از سوی او باما را ناکافی دانست. او ایران هسته‌ای

را بزرگ‌ترین خطر برای سیاست خارجی آمریکا دانست که باید با آن مقابله شود. او اعلام کرد که در مقابله با ایران با تیم نتانیاهو در اسرائیل هماهنگ خواهد بود. در مورد راه‌حل این مسئله هم او تأکید کرد که ایران باید بداند که همه گزینه‌ها روی میز قرار دارد و این موضوع را جدی بگیرد، اما به جهت فضای ضدجنگ در آمریکا، او تأکید کرد که قصد او در صورت رسیدن به مقام ریاست‌جمهوری آمریکا، اعمال تحریم‌های فلج‌کننده بر ضد جمهوری اسلامی ایران خواهد بود. اما به اینکه این تحریم‌های فلج‌کننده مورد نظر او چه چیزی بیشتر از کارهای او باماست، اشاره‌ای نکرد.

رامنی همچنین از عملکرد او باما در زمان فتنه سال ۱۳۸۸ انتقاد کرد و گفت که او باما صدای مردم ایران را که از او کمک می‌خواستند، نشنیده است. این درحالی است که او باما و دولت آمریکا حداکثر تلاش خود را برای کمک به جریان فتنه متعاقب انتخابات سال ۱۳۸۸ انجام داد. رامنی همچنین دو نکته درباره تحریم‌های جدید مطرح کرد: نخستین نکته، فشار بر دیپلمات‌های جمهوری اسلامی در کشورهای مختلف و انزوای بیشتر سیاسی ایران از این طریق است. نکته دوم پیگرد مقامات جمهوری اسلامی و به‌خصوص رئیس‌جمهور ایران به جهت اظهارات ضداسرائیلی و همچنین محکوم کردن آمریکا است. به‌صورت خاص، اشاره رامنی به مقررات ضدنسل‌کشی در این خصوص بود. این مسئله نیز نشان از دور جدید سیاست‌های ضدایرانی دارد.^۱

درمجموع باید اشاره کرد که سیاست‌های اعلامی دو کاندیدا در موضوعات اصلی سیاست خارجی هیچ تفاوتی در ماهیت با هم ندارد و فقط رویکردهای هرکدام

---

1. Reuters, 2012.

تفاوت اندکی را نشان می‌دهد. اواما بیشتر به اجماع‌سازی و همکاری بین‌المللی تأکید دارد و رامنی بر استفاده از زور و یا تهدید به آن تأکید دارد.

۵. نظرسنجی‌ها و نتایج احتمالی انتخابات

در انتخابات آمریکا، نظرسنجی‌های متعدد و مختلفی انجام می‌شود. در این نظرسنجی‌ها سعی می‌شود تا با رعایت نکات علمی، نتایجی دقیق حاصل گردد. درخصوص نظرسنجی‌ها و نتایج انتخابات آمریکا چند نکته قابل توجه است:

نخست، اینکه کدام گروه و رسانه نظرسنجی را انجام داده باشد، موضوعیت دارد. رسانه‌هایی که نزدیک به یک حزب هستند، در نتایج نظرسنجی‌هایشان، کاندیدای هرکدام اقبال بیشتری دارد. این وضعیت در انتخابات‌هایی که کاندیداها به هم بسیار نزدیک هستند، تشدید می‌شود. به همین دلیل است که در یک روز دو نظرسنجی با دو نتیجه مخالف منتشر می‌شود.

دوم، نتایج نظرسنجی‌ها در آمریکا شامل دو نوع ملی و آرای الکترال است. بدین معنا که در یک نظرسنجی، میزان اقبال عمومی به هرکدام از دو کاندیدا در مقیاس ملی سنجیده می‌شود. بیشتر توجهات نیز به همین نظرسنجی‌هاست. درحالی که از لحاظ عملی این نوع نظرسنجی در نتایج نسبت به نوع دیگر که در آن میزان احتمالی آرای الکترال هرکدام از دو کاندیدا سنجیده می‌شود، اهمیت کمتری دارد. در نظرسنجی دوم، آرای الکترال هرکدام از کاندیداها براساس اقبال به هریک در هر ایالت سنجیده می‌شود. این وضعیت، انتخابات آمریکا را پیچیده‌تر از دیگر نقاط جهان می‌سازد. این

احتمال وجود دارد که یک کانیدیا در مجموع کشور آرای بیشتری کسب کند، اما نتواند رئیس‌جمهور آمریکا شود. دلیل این امر هم آرای کمتر او در ایالت‌های حساس است. این وضعیت در سال ۲۰۰۰ نیز اتفاق افتاد و بوش با ۲۰۰ هزار رأی کمتر در آمریکا و فقط به جهت کسب آرای ایالت فلوریدا توانست رئیس‌جمهور آمریکا شود.

سوم، اهمیت بعضی ایالت‌ها در انتخابات است. به سبب نظام خاص رأی‌گیری در آمریکا که در آن اگر کسی آرای ایالتی را کسب کرد، همه کارت‌های الکتروال آن ایالت را کسب می‌کند، لازم است که کانیدها در ایالت‌های مختلف بیشتر از رقیبشان رأی کسب کنند. در این میان بعضی آرای ایالت‌ها از قبل قابل پیش‌بینی است. برای مثال ایالت نیویورک به کانیدهای دمکرات و ایالت تگزاس به کانیدهای جمهوریخواه رأی خواهد داد. به همین جهت است که در انتخابات، آرای ایالت‌هایی مهم است که کارت‌های الکتروال بیشتری داشته و رأیشان قابل تغییر باشد.^۱

چهارم، در انتخابات کنونی آرای دو ایالت فلوریدا و اوهایو بسیار مهم است. در انتخابات سال ۲۰۰۸، اوپاما توانست با بسیج سیاه‌پوستان فلوریدا، رأی این ایالت مهم را کسب کرده و رئیس‌جمهور شود. در این انتخابات، به سبب بیکاری جدی تحصیلکردگان در فلوریدا، بخت رامنای برای کسب کارت‌های الکتروال فلوریدا بیشتر است. به همین جهت است که اوهایو نقش تعیین‌کننده را در انتخابات پیدا کرده است و هرکس بتواند آرای الکتروال این ایالت را کسب کند، رئیس‌جمهور می‌شود.

پنجم، در ابتدای کارزار انتخاباتی، فاصله اوپاما و رامنای زیاد بود ولی اکنون این

---

1. Shakhnazarov, 1985.

فاصله به کمتر از یک درصد رسیده است و روزانه جای اوپاما و رامنی در نظرسنجی‌ها تغییر می‌کند. در آرای الکترا ل نیز گرچه هنوز اوپاما جلو است، اما فاصله بسیار ناچیز است. به نقش اوهایو در این خصوص اشاره شد. به همین جهت است که موضوعات حساس مانند سیاست آمریکا در قبال ایران می‌تواند باعث تعیین رئیس‌جمهور آتی آمریکا گردد.

نکته مهم در اینجا، سیاست رژیم اسرائیل است. در صحنه سیاسی رژیم صهیونیستی، حزب دست راستی نتانیا هو قدرت را در اختیار دارد و پیش‌بینی‌ها نشان می‌دهد در انتخابات زود هنگامی که برگزار می‌شود، او برنده خواهد بود. هم‌راستا بودن سیاست آمریکا و اسرائیل نشان‌دهنده افزایش خطر برای جمهوری اسلامی است. تیم نتانیا هو با اوپاما در سیاست‌هایشان دچار مشکل هستند و از سوی دیگر با رامنی سابقه دوستی دارند و به همین جهت تلاش دارند تا او در انتخابات پیروز شود. در صورت پیروزی رامنی در انتخابات، سیاست تل‌آویو و واشنگتن کاملاً در یک راستا قرار می‌گیرد.

نتیجه‌گیری

با توجه به مطالب ذکر شده، نتیجه انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا باعث تغییر اساسی در سیاست خارجی این کشور در جهان و به‌خصوص در منطقه خاورمیانه نخواهد شد. در خصوص سیاست آمریکا در قبال ایران نیز سیاست دو کاندیدا بسیار شبیه یکدیگر است و هر دو سخن از لزوم افزایش فشار بر ایران می‌گویند. این امر نشان از

به بن بست رسیدن سیاست آمریکا در قبال جمهوری اسلامی ایران دارد و احتمال مذاکرات موفق را افزایش می‌دهد.

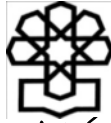
نکته آخر این است که خطر پررنگ شدن تهدید ایران برای آمریکا که در گزارش‌های قبلی ذکر شده بود، اکنون به فعلیت نزدیک می‌شود و هر دو حزب سیاسی آمریکا در این خصوص تفاوتی با هم ندارند. این مسئله، باعث بالا رفتن هزینه سیاست خارجی ایران شده و امکان اقدامات جدی بر ضد جمهوری اسلامی را افزایش می‌دهد. یکی از اصلی‌ترین دلایل آن نیز عدم وجود یک لابی قدرتمند ایرانی در داخل آمریکا برای حمایت از منافع ایران و بالا بردن هزینه اقدام بر ضد جمهوری اسلامی است. جمهوری اسلامی به لحاظ مادی، سابقه تاریخی و پتانسیل داخلی، امکان ایجاد چنین گروهی را دارد و باید به صورت جدی‌تری به آن توجه کند.

منابع و مآخذ

1. N,N (2011) "Estimated Costs of 2012 Campaign", Public Radio International, from: <http://www.pri.org/stories/politics-society/government/estimated-cost-of-2012-campaign-6-billion3276.html>, retrieved at 26/9/2012.
2. N,N (2012) " 2012 Presidential Campaign Finance Explorer", Washington Post, 26 October 2012, from: <http://www.washingtonpost.com/wp-srv/special/politics/campaign-finance/>
3. N,N (2012) "Super PACs in Presidential Election", CNN, from: <http://politicalticker.blogs.cnn.com/2012/01/24/super-pac-presidential-spending-surpasses-35-million>, retrieved at 26/9/2012.
4. N,N (2012) "US financial Regulation of Election", Reuters, from: <http://www.reuters.com/article/2012/09/20/us-financial-regulation->

pawlenty-idUSBRE88J0LL20120920, retrieved at 26/9/2012.

5. Shakhnazarov, G.kh. ed (1985), *Contemporary Political Science in USA and Western Europe*, Translated by James Riordan, Melbourne: Progress Publisher.
6. Sullivan, Sean (2012) “How the presidential campaigns are spending money, in one chart”, Washington Post, 26 October, from: <http://www.washingtonpost.com/blogs/the-fix/wp/2012/10/26/how-the-presidential-campaigns-are-spending-money-in-one-chart>, retrieved at 26/9/2012.

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شماره مسلسل: ۱۲۶۳۰

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: تحلیل رقابت‌های انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۲ آمریکا

نام دفتر: مطالعات سیاسی (گروه سیاست خارجی)

تهیه و تدوین: علیرضا کوهکن

ناظر علمی: محمد جمشیدی

مقتضی: معاونت سیاسی - حقوقی

ویراستار تخصصی: —

ویراستار ادبی: —

واژه‌های کلیدی:

۱. ایالات متحده

۲. انتخابات

۳. ریاست جمهوری

۴. اوپاما

۵. رامنی

تاریخ انتشار: ۱۳۹۱/۸/۹